

## Begrundelse

I sit svar på spørgsmål nr. S 1936 oplyser ministeren, at reglen i dag først og fremmest har den virkning, at den modvirker indskud af store beløb på pensionsordninger for fraflytning til udland med lavere beskatning af udbetalingerne.

Denne argumentation for fradragsfordelingsreglen synes ikke at stå mål med negative konsekvenser: Selvstændige har ofte først mulighed for at påbegynde opsparing relativt sent, ligesom mange arbejdstagere, der ikke har en aftale med deres arbejdsgiver om indbetaling, også kan have svært ved at finde økonomisk råderum til en opsparing, før de har rundet de 50 år.

Endvidere eksisterer muligheden for at unddrage sig skat ved at flytte udenlands allerede for arbejdstagere, hvis arbejdsgivere indbetaler til pensionsordning, hvorimod den ikke eksisterer for selvstændige erhvervsdrivende. Dermed synes begrundelsen for besvarelse af fradragsfordelingsreglen at hvile på et usagligt grundlag.

## Svar (5/4 2000)

**Skatteministeren (Ole Stavad):**

Det er en kendsgerning, at fradragsfordelingsreglen i dag udgør et værn imod, at folk, der har til hensigt at fraflytte meget snart, indbetaler meget store beløb på en pensionsordning uden for ansættelsesforhold umiddelbart før fraflytningen.

For så vidt angår pensionsordninger oprettet i ansættelsesforhold, blev der som nævnt i mit svar på spørgsmål S 2181 ikke indført nogen fradragsfordelingsregel for dem i 1979. Men i 1987 måtte den daværende borgerlige regering erkende, at der også her var et særligt problem i fraflytningssituationer. Som et led i skattereformen 1986/87 blev der således gennemført et indgreb imod skatteflugt, som bl.a. rettede sig imod pensionsordninger i ansættelsesforhold. De værnsregler, som dengang blev indført, gælder endnu. De går – meget kort og forenklet – ud på, at man altid kan aftale, at op til 20 pct. af vederlaget i et ansættelsesforhold skal gå til pensionsopsparing. Men hvis arbejdstageren fraflytter, og det viser sig, at pensionsindbeta-

lingerne inden for de sidste 5 år før fraflytningen er forhøjet, og at de ligger over 20 pct.s-grænsen, skal der ske efterbeskatning af forhøjelsen. Er der tale om en hovedaktionær, gælder det samme, men i 10 år forud for fraflytningen.

Når man i 1987 fandt det nødvendigt at indføre værnsregler imod skatteflugt mht. pensionsordninger i ansættelsesforhold, mener jeg ikke, at det kan betegnes som en hypotese, at trafikken ville blive genoptaget, hvis man opgav ethvert værn imod skatteflugt for de privat oprettede pensionsordninger.

Derudover vil jeg gerne pointere, at værnet imod skatteflugt ikke er den eneste aktuelle begrundelse for at opretholde fradragsfordelingsreglen. Den fungerer også som et værn imod en ubegrænset skatteudskydelse – en udskydelse, som kun kan finde sted uden for ansættelsesforhold. Regeringen finder det legitimt at beskytte sig imod en sådan massiv skatteudskydelse, der ville have store provenutab til følge.

## Spm. nr. S 2068

Til forskningsministeren (23/3 2000) af:

**Ulrik Kragh (V):**

»Vil ministeren redegøre for, hvilke repræsentanter for særligt udsatte grupper (som det hedder i regeringens IT-politiske redegørelse) man vil inddrage i arbejdet om at fremme omstillingen til netværksamfundet, og hvordan har regeringen i sinde at måle brugertilfredsheden blandt disse særligt udsatte grupper?«

## Svar (4/4 2000)

**Forskningsministeren (Birte Weiss):**

Forskningsministeriet vil fortsat inddrage den følgegruppe, som blev nedsat i 1996 til at følge og rådgive i arbejdet omkring handlingsplanen for handicappedes IT-brug.

Følgegruppen har 26 medlemmer, hvoraf de 20 er udpeget af de handicappedes organisationer. Følgegruppen er central i forbindelse med den løbende vurdering af indsatsen.